

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter Politiets Opløsning i September 1944 blev ved Justitsministeriets Bekendtgørelse af 7. November 1944 det Politimestrene i Henhold til Lærlingelovens § 1 paahvilende Hverv med Godkendelse af Lærekontrakter henlagt til de offentlige Arbejdsanvisningskontorer. For København og Frederiksberg skete der ingen Ændring i den bestaaende Ordning, hvorefter Lærekontrakter godkendes af Arbejdsdirektoratet.

Under Hensyn til, at Politiet tidligere har udtrykt Ønske om at maatte blive aflastet for det Arbejde, som Lærlingeloven paalægger det, har Arbejdsanvisningskontorerne i Tiden efter Politiets Genoptagelse af sine Funktioner fortsat bestridt Hvervet som kontraktgodkendende Myndighed med Henblik paa, at der eventuelt blev tilvejebragt Lovhjemmel for at lade Hvervet endeligt overgaa til Arbejdsanvisningskontorerne.

De Erfaringer, der er høstet i den Tid, de offentlige Arbejdsanvisningskontorer har administreret Hvervet, taler efter Arbejdsministeriets Mening for at lade Hvervet endeligt overgaa til Arbejdsanvisningskontorerne, idet den midlertidige Ordning efter de for Ministeriet foreliggende Oplysninger har fungeret fuldt tilfredsstillende baade for Læremestre og Lærlinge og i Forholdet til Ministerierne og de faglige Lærlingeudvalg.

I Overensstemmelse hermed foreslaas Lærlingelovens § 1 ændret derhen, at Lærekontrakter om Læreforhold uden for København og Frederiksberg skal forelægges det stedlige offentlige Arbejdsanvisningskontor i Stedet for som hidtil den stedlige Politiovrighed.

Efter Lærlingelovens Ikrafttræden i 1937 er der for næsten alle Lærefag fastsat Bestemmelser om Mindsteløn, enten ved kollektive Overenskomster som i Metalin-

dustrien, ved anden Aftale mellem Organisationerne eller, i enkelte Tilfælde, af et i Henhold til Lovens § 4 nedsat Lønnævn. De egentlige kollektive Overenskomster, der er indgaaet for en bestemt Tid, kan ikke ændres ved Afgørelse af et Lønnævn. Derimod kan de ved anden Overenskomst fastsatte Lønninger, der er aftalt som gældende indtil videre, ændres ved Kendelse af et saadant Nævn. De fastsatte Lønninger er bindende ogsaa for Læremestre, der staar uden for Arbejdsgiverorganisationerne.

I ca. Halvdelen af Lærefagene er der imidlertid ikke mellem Organisationerne truffet Aftale om Regulering af Lærlingelønningerne som Følge af Prisstigningerne under og efter Krigen, hverken ved Forhøjelse af selve Lønnen eller ved Fastsættelse af Dyrtidstillæg. Noget andet er, at der i et vist Omfang ydes frivillige Dyrtidstillæg. For at skabe bedre Mulighed for Fastsættelse af Dyrtidstillæg i saadanne Fag foreslaas det, at Spørgsmaalet om Mindsteydelser af Dyrtidstillæg i Tilfælde, hvor der ikke ved kollektiv Overenskomst i det paagældende Fag er truffet Bestemmelse om Dyrtidstillæg til Lærlinge, kan indbringes for et Lønnævn, saafremt der ikke opnaas Enighed mellem Parterne. Hvor der ikke ved Forhandlingerne i Lønnævnet opnaas Flertal for en Afgørelse blandt de af Organisationerne udpegede Medlemmer af Nævnet, foreslaas det, at Lønnævnets Formand kan træffe Afgørelse om Ydelse af Dyrtidstillæg og om dettes Størrelse.

Udover den nævnte Bestemmelse om Adgang til Fastsættelse af Dyrtidstillæg er der foretaget nogle mindre Ændringer i Lovbestemmelsen, der tilsigter at tydeliggøre Bestemmelserne om Lønfastsættelsen, saaledes som disse har udviklet sig i Praksis i Tiden siden Lærlingelovens Ikrafttræden.